

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, zastúpený advokátkou J., proti žalovanému: **R.**, zastúpený advokátom J., **o zaplataenie 4 336,67 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/93/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/27/2012-170 z 21. marca 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy dovolacieho konania vo výške 202,58 eur .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 42Cb/93/2010-141 z 13. októbra 2011 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 336,67 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 18. 02. 2010 do zaplataenia. Ďalším výrokom zamietol vzájomný návrh žalovaného a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 1 122,35 eur na účet právneho zástupcu. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal žalobou

zaplatenia istiny 4 336,67 eur s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúry za podlahárske práce na základe Zmluvy o dielo uzavretej medzi účastníkmi konania 09. 09. 2009. V úvode dôvodov rozhodnutia konštatoval, že právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie 13. 10. 2011 nedostavil, písomne sa ospravedlnil z neúčasti v dôsledku pretrvávajúcej práceneschopnosti, ktorú doložil do spisu a požiadal o odročenie pojednávania aj z dôvodu, že žalovaný má záujem o vyriešenie predmetnej veci formou mimosúdnej dohody, o ktorej so žalobcom v súčasnosti rokuje. Nezabezpečil ani účasť konateľa žalovaného Š., napriek tomu, že mu bola súdom uložená táto povinnosť. Súd neakceptoval ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného, nakoľko tento sa niekoľkokrát ospravedlňoval (25. 01. 2011, 23. 06. 2011) z neúčasti na pojednávaniach z dôvodu pracovnej neschopnosti. Na pojednávaní 07. 04. 2011 zabezpečil zastupovanie žalovaného prostredníctvom svojej advokátskej koncipientky M., ktorá sa mohla zúčastniť aj pojednávania 13. 10. 2011, nakoľko bola s vecou oboznámená. Právna zástupkyňa žalobcu označila ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného za účelové, ktoré má oddialiť rozhodnutie súdu. Mimosúdne rokovanie prebehlo bez účasti právneho zástupcu žalovaného a konateľa žalovaného, ktorí sa nedostavili a žiadna mimosúdna dohoda nebola uzavretá. Z uvedených dôvodov súd neakceptoval ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného a v súlade s § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v jeho neprítomnosti. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo, na základe ktorej žalobca zhotovil a odovzdal žalovanému objednané dielo a žalovaný uhradil žalobcovi vyúčtovaciu faktúru za vykonané dielo. Predmetom konania ostala teda neuhradená faktúra za epoxidový náter, teda finálnu povrchovú úpravu. V konaní bolo preukázané, že časť diela, a to epoxidová podlaha, montáž plávajúcej podlahy bola zahrnutá do zmluvy o dielo v čl. 3 bod 3.1.1, z ktorého vyplýva, že k realizácii tejto časti diela malo dôjsť od 05. až 06. 10. 2009. V cenovej ponuke, ktorá tvorí súčasť zmluvy bolo v poznámke uvedené, že cena za podlahu nezahŕňa finálnu vrstvu – epoxidový náter ako aj prechodové lišty. Cena za dielo bola medzi účastníkmi dohodnutá mimo ceny za epoxidovú podlahu. Bolo to z dôvodu, že v čase podpisu zmluvy účastníci konania ešte nevedeli aký epoxidový náter bude aplikovaný. Podľa názoru súdu na základe poznámky v rámci cenovej ponuky zmluvné strany prejavili vôľu uzavrieť zmluvu aj bez určenia ceny za epoxidovú podlahu v súlade s § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka. Epoxidový náter bol žalobcom vykonaný a dielo bolo žalovanému odovzdané aj keď odovzdávajúci protokol nebol podpísaný. Žalovaný dielo užíva od 01. 11. 2009, kedy bolo slávnostné otvorenie predajne. V súlade s § 548 Obchodného zákonníka má žalobca nárok na cenu diela vykonaním diela. Ďalej súd mal

za preukázané, že zo strany žalovaného nebola zabezpečená vhodná stavebná a technologická pripravenosť na montáž, preto sa žalobca nedostal do omeškania a vady, ktoré vytkol žalovaný žalobcovi e-mailom z 24. 11. 2009 boli zo strany subdodávateľa spoločnosti V. odstránené v lehote a v čase, ktorý určil žalovaný, to znamená do 23. 12. 2009. Súd mal za to, že cena epoxidovej podlahy bola odsúhlasená žalovaným, čo preukazuje e-mail žalobcu, v ktorom zaslal žalovanému cenovú ponuku na epoxidovú podlahu. Žalovaný cenovú ponuku nerozporoval, nedoložil doklad, ktorým by preukázal nesúhlas s cenovou ponukou, naopak k realizácii zo strany žalobcu došlo v dňoch 19. až 20. 10. 2009, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Aj v listinnom doklade z 03. 02. 2009 konateľ žalovaného uviedol, že práce považuje za ukončené s výhradou omeškania a väd, ktoré boli predmetom reklamácie. Uviedol, že súhlasí s fakturáciou za uvedené dielo v prejednanej výške eur/m² plus príslušná sadzba DPH. Z tohto listinného dôkazu jednoznačne vyplynulo, že dielo bolo žalovanému odovzdané, žalovaný ho užíval, súhlasil s fakturáciou v zmysle cenovej ponuky, ktorú mu e-mailom zaslal žalobca. Z uvedených dôvodov žalobe v plnom rozsahu vyhovel a v súlade s § 369 Obchodného zákonníka od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúry č. 1050000001 z 03. 02. 2010, ktorú žalobca opätovne vystavil po odstránení väd na diele a po oznámení žalovaného, že súhlasí s fakturáciou za uvedené dielo, priznal zákonný úrok z omeškania. Súd zamietol vzájomný návrh žalovaného z 08. 06. 2010 na sumu 3 750,95 eur z dôvodu, že žalovaný v konaní nepreukázal vznik škody v uvedenej výške, nedoložil súdu jediný listinný dôkaz, ktorý by preukazoval škodu, ktorá mala žalovanému vzniknúť porušením povinnosti zo strany žalobcu napriek tomu, že zo strany súdu bol vyzvaný takýto doklad predložiť. Žalovaný nepreukázal predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu porušením povinností zo záväzku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave č. k. 1Cob/27/2012-170 z 21. marca 2013 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 215,67 eur. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver. V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré považuje za vecne správne a na zdôraznenie jeho vecnej správnosti dôvody doplnil. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvého stupňa odňal žalovanému možnosť pred ním konať tým, že dňa 13. 10. 2011 ukončil dokazovanie a rozhodol vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu

uviedol, že žalovanému postupom súdu prvého stupňa nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaný sa písomne k návrhu vyjadril 08. 06. 2010 bez označenia dôkazov, na ktoré sa odvoláva a doklad, ktorý do spisu predložil na č. l. 50b, 50c a 50d nepreukazuje vznik škody na strane žalovaného, ale je dôkazom toho, že žalovaný požiadal zhotoviteľa P. o vykonanie opravy podlahy predajne M. V ďalšej odvolacej námietke zo strany žalovaného, že medzi účastníkmi konania bola dohodnutá pevná, fixná cena diela a že žalovaný uvedenú sumu aj žalobcovi uhradil je nedôvodná. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa poukázal na uzavretú Zmluvu o dielo z 09. 09. 2009, ktorej súčasťou je aj cenová ponuka z 09. 09. 2009. V nich je jednoznačne uvedené, že cena za podlahu nezahŕňa finálnu vrstvu – epoxidový náter ako aj prechodové lišty. Z toho vyplýva, že strany sa jednoznačne dohodli, že fixná cena za dohodnuté dielo neobsahuje cenu za finálnu vrstvu a prechodové lišty. Tieto podlahárske práce spočívajúce v epoxidovej podlahe boli zo strany žalobcu vyfakturované osobitne, faktúra bola zo strany žalovaného vrátená z dôvodu reklamácie drobných väd. Poznámka v cenovej ponuke, v ktorej je uvedené, že finálna cena nezahŕňa cenu za epoxidový náter ako aj prechodové lišty je dôkazom, že účastníci prejavili vôľu uzavrieť zmluvu aj bez určenia tejto ceny, pretože v čase podpisu zmluvy nevedeli aký epoxidový náter sa bude aplikovať, v opačnom prípade by riadne dojednali cenu aj za vykonanie tejto činnosti. Epoxidový náter ako jediný bol vyňatý z cenovej ponuky a ponechaný na samostatné ocenenie. Aj pre odvolací súd bola nespornou skutočnosť, že účastníci prejavili vôľu uzavrieť zmluvu v tejto podobe bez dojednania ceny za epoxidový náter. Čo sa týka vzájomného návrhu žalovaného na náhradu škody v zmysle § 97 O. s. p. odvolací súd v celom rozsahu poukázal na správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa, v ktorých poukázal okrem iného aj na ustanovenia § 436 a § 437 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú nároky z väd dodaného tovaru. Žalovaný mal preto v zmysle uvedených ustanovení možnosť uplatniť a uspokojiť si nároky pri vadnom plnení tak ako mu to uvedené ustanovenia umožňujú. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukázaním na § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 06. 05. 2013.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukázaním na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 237 písm. f) O. s. p. Uviedol, že postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať

pred súdom, a to z dôvodu, že dňa 13. 10. 2011 bolo na pojednávaní pred prvostupňovým súdom bez prítomnosti žalovaného vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania a následne vyhlásené rozhodnutie vo veci samej. Súd neumožnil žalovanému v rozpore s § 123 a 118 ods. 4 O. s. p. vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a na základe takto vykonaných dôkazov vyhlásil rozhodnutie vo veci samej. Takéto konanie súdu je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a základnými ústavnými zásadami najmä so zásadou ochrany základných práv a slobôd, v konkrétnom prípade práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Navyše konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to tou, že súd nesprávne vec právne posúdil najmä poukazujúc na tvrdenie, že v konaní bolo preukázané, že časť diela – epoxidová podlaha, montáž plávajúcej podlahy bola zahrnutá do zmluvy o dielo z 09. 09. 2009, pričom cena za dielo bola účastníkmi dohodnutá mimo ceny za uvedenú epoxidovú podlahu. Súd nesprávne interpretoval zmluvné dojednania. Dovolateľ nesúhlasil ani s právnym názorom súdu vo veci nepreukázania zodpovednosti za škodu spôsobenú žalovanému, pretože podľa jeho názoru boli preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú v dôsledku konania žalobcu. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na správnosť rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho súdu. Žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje z ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p. argumentujúc, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. S týmto dovolacím dôvodom, ktorý bol súčasne aj odvolacím dôvodom sa odvolací súd riadne, zrozumiteľne a presvedčivo vysporiadal a prijal záver, že žalovanému možnosť konať pred súdom nebola odňatá. Vzhľadom na správnosť rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho súdu navrhol dovolanie zamietnuť a priznať žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 1 O. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom podľa § 241 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok odvolacieho súdu bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V zmysle § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom však vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že dovolanie žalovaného v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nie je prípustné.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku a uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a) až g) tohto ustanovenia. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v týchto ustanoveniach možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je dovolanie z hľadiska § 238 vylúčené. Vady uvedené v ust. § 237 písm. a) až g) O. s. p. majú za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia.

Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a), b), c), d), e), g) O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených v týchto ustanoveniach preto nie je daná.

Dovolaateľ dovolanie odôvodnil skutočnosťou, že súd prvého stupňa na pojednávaní 13. 10. 2011 vec prejednal a rozhodol bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu, čím mu odňal možnosť vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uvedený nedostatok neodstránil ani odvolací súd.

Podľa § 237 písm. f) O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorý znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Z citovaného ustanovenia vyplývajú dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby mohol súd vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho právneho zástupcu. Jednou je riadne predvolanie a druhou je nedostatok žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Dôležitosť dôvodu posudzuje súd s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Práceschopnosť právneho zástupcu účastníka konania môže byť dôležitým dôvodom odročenia pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia, ak táto prekážka vzhľadom na okolnosti prípadu nemohla byť predvídaná a vzhľadom na čas jej vzniku nemožno od účastníka spravodlivo požadovať, aby si zvolil iného právneho zástupcu.

Z obsahu spisu vyplynulo, že súd prvého stupňa určil postupne na pojednanie veci štyri termíny pojednávania. Pojednávanie dňa 25. 01. 2011 bolo odročené na 07. 04. 2011 z dôvodu pretrvávajúcej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu žalovaného od 06. 09. 2010. Pojednávanie konaného dňa 07. 04. 2011, na ktorom sa vykonávalo dokazovanie, sa

zúčastnila advokátska koncipientka právneho zástupcu žalovaného M. Z dôvodu doplnenia dokazovania sa odročilo pojednávanie na 23. 06. 2011. Uvedené pojednávanie bolo bez pojednávania odročené na 13. 10. 2011 z dôvodu pretrvávajúcej práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného od 07. 02. 2011. Právny zástupca žalovaného faxovým podaním doručeným sudu 12. 10. 2011 požiadal o odročenie pojednávania určeného na 13. 10. 2011 z dôvodu pretrvávajúcej pracovnej neschopnosti od 08. 08. 2011 o čom predložil písomné potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. Z toho istého dôvodu ospravedlnil neúčast' žalovaného na pojednávaní a prejavil záujem o mimosúdne vyriešenie sporu. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní 13. 10. 2011 bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu rozsudkom, v dôvodoch ktorého uviedol prečo neakceptoval ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalovaného na tomto pojednávaní. Odvolací súd sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožnil.

Dovolací súd dospel k záveru, že v dôsledku procesného postupu prvostupňového a odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom. V tejto súvislosti posudzoval dôležitosť dôvodu odročenia pojednávania dňa 13. 10. 2011, ktorým bola pracovná neschopnosť právneho zástupcu žalovaného od 08. 08. 2011 oznámená súdu so žiadosťou o odročenie pojednávania faxovým podaním doručeným 12. 10. 2011. Právny zástupca žalovaného mal vedomosť o termíne pojednávania od 23. 06. 2011 a jeho pracovná neschopnosť začala viac ako dva mesiace pred určeným termínom pojednávania. Uvedenú prekážku nemožno preto z časového hľadiska považovať za nepredvídateľnú a vzhľadom na zastúpenie účastníka advokátskou koncipientkou právneho zástupcu žalovaného na predchádzajúcom pojednávaní za neodvratiteľnú. Súd prvého stupňa správne poznamenal, že advokátska koncipientka právneho zástupcu žalovaného prítomná na pojednávaní 07. 04. 2011 bola s vecou oboznámená a žalovaný uvedené zastúpenie neodmietol. Právny zástupca žalovaného sa v dôsledku pretrvávajúcej pracovnej neschopnosti nezúčastnil ani jedného nariadeného pojednávania. Aj keď účastník konania a jeho právny zástupca majú právo zúčastniť sa pojednávania a v prípade existencie dôležitého dôvodu požiadať o jeho odročenie, výkon tohto práva nesmie brániť druhému účastníkovi v realizácii jeho práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Sprísnenie posudzovania dôvodov odročenia pojednávania pre zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu sa s účinnosťou od 01. 01. 2012 prejavilo v znení ustanovenia § 119 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje

účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Súd prvého stupňa nepochybil, keď neakceptoval dôvod odročenia pojednávania uvedený právnym zástupcom žalovaného a vec prejednal na pojednávaní bez jeho prítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p.

Dovolateľ namietal aj odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom v dôsledku porušenia jeho práva podľa § 118 ods. 4 O. s. p. a § 123 O. s. p.

Podľa § 118 ods. 4 O. s. p., ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 123 O. s. p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Ako vyplýva z vyššie uvedených dôvodov, súd prvého stupňa nepochybil, keď vec prejednal na pojednávaní dňa 13. 10. 2011 bez prítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Tým, že právny zástupca žalovaného sa pojednávania nezúčastnil, neuplatnil procesné právo vyjadrené v citovanom ustanovení § 118 ods. 4 a § 123 O. s. p. Odňatím možnosti konať pred súdom nie je skutočnosť, že účastník konania procesné právo priznané zákonom neuplatnil, ale postup súdu, ktorým mu uplatnenie práva neumožnil.

Dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolateľ namietal v dovolaní aj nesprávne právne posúdenie veci, čo možno podriadiť pod dovolací dôvod uvedený v § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., ktorý je dovolací súd oprávnený posudzovať len v prípade, že dovolanie je prípustné podľa § 238 O. s. p. V danej veci dovolanie v zmysle uvedeného ustanovenia nie je prípustné.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243 ods. 5 veta prvá O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátom. Advokátovi patrí odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) v spojení s § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky vo výške 161,01 eur, zvýšená o paušálnu náhradu hotových výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a 20 % daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky (33,76 eur), čo spolu predstavuje sumu 202,58 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. marca 2014

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová